

Deutsch-Polnische
Industrie- und Handelskammer
Polsko-Niemiecka Izba
Przemysłowo-Handlowa

PRAWO BANKOWE

Agata Książek
Radca prawny
w Kubas Kos Gaertner
Adwokaci

Ubezpieczenie wierzytelności przenoszonych w ramach faktoringu.

Często się zdarza, że wierzytelności, które banki nabywają w ramach faktoringu, są ubezpieczone od ryzyka ich niezaspokojenia przez dłużnika. Bank finansujący faktoranta nierzadko jest zainteresowany tym, aby faktorant, w ramach zabezpieczenia wierzytelności banku wynikających z umowy faktoringu, dokonał również przelewu na bank wierzytelności o wypłatę świadczenia ubezpieczeniowego wynikających z takiego ubezpieczenia.

Tymczasem należy pamiętać, że zgodnie z przepisem art. 823 § 1 i 3 Kodeksu cywilnego, w razie zbycia przedmiotu ubezpieczenia prawa z umowy ubezpieczenia mogą być za zgodą ubezpieczyciela (chyba, że umowa ubezpieczenia lub ogólne warunki ubezpieczenia stanowią inaczej), przeniesione na nabywcę przedmiotu ubezpieczenia, a jeżeli prawa te nie zostały przeniesione na nabywcę przedmiotu ubezpieczenia, stosunek ubezpieczenia wygasa z chwilą przejścia przedmiotu ubezpieczenia na nabywcę.

Powyższa regulacja odzwierciedla koncepcję, że osobie, na rzecz której jest zawierana umowa ubezpieczenia, powinien przysługiwać również interes ubezpieczeniowy. W konsekwencji powyższego, aby uniknąć przewidzianego przywołaną regulacją skutku w postaci wygaśnięcia stosunku ubezpieczenia, którego przedmiotem są nabywane w ramach faktoringu wierzytelności, należy przenieść na faktora prawo do ochrony ubezpieczeniowej i powinno to zostać dokonane ze skutkiem na chwilę nabycia przez faktora ubezpieczonych wierzytelności. W przeciwnym wypadku zaistnieją podstawy do uznania, że z chwilą przeniesienia takich wierzytelności na bank- faktora, stosunek ubezpieczenia wygaśnie w zakresie, w jakim dotyczy tych wierzytelności.

O ile jednak powyższy wniosek jest uzasadniony w odniesieniu do tzw. faktoringu pełnego, o tyle można bronić poglądu, że skutek ten nie nastąpi w przypadku faktoringu niepełnego (gdzie faktor zachowuje prawo regresu wobec faktoranta w razie niewypłacalności dłużnika), ponieważ w tym przypadku zbywca wierzytelności (faktorant) nadal ma interes w ubezpieczeniu zbywanych wierzytelności (to on ponosi ryzyko niewypłacalności dłużnika). Należy jednak mieć na względzie, że powyższy pogląd wynika z funkcjonalnej wykładni przepisu art. 823 Kodeksu cywilnego, ponieważ przepis ten nie reguluje wprost omawianej sytuacji.